

Megjelen hetenkint kétszer
szerdán és szombaton.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoraljauhely, Főter 9 szám

Telefon: 42. szám.

Írásokat nem adunk vissza.

Nyitólárban minden garmond sor 40 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

Előfizetési ára:

Égész évre 12 korona, félévre 6 kor
negyedévre 3 korona.

Egyes szám ára 12 fillér.

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Pető betűknél nagyobb, avagy
díszbetűkkel, vagy kerettel ellátott hir-
detések terméérték szerint egy négyzet-
centim. után 5 fill. — Állandó hirdete-
seknek árkedezmény.

A centralisták.

— jan. 12.

Rakovszky István képviselő az országgyűlésen megkérdezte a miniszterelnöktől, hogy milyen aggasztó jelenségek és nyomós okok indították éles állásfoglalásra bizonyos osztrák körök centralisztikus törekvéseivel szemben. Ő a veszély növekedését magyarázza ki abból, hogy Tisza mult évi e nemű nyilatkozatait idei ujévi beszédében nyomtételen megismételte. Az ország hálás lehet az említett ellenzéki képviselőnek azért, hogy ezt a kérdést a törvényhozás termében szóba hozta, mert ezzel alkalmat nyújtott a miniszterelnöknek arra, hogy ezt a kényes és kényelmetlen ügyet a legnagyobb nyilvánosság előtt helyes és teljes megvilágításba állítsa.

Tisza elsősorban megállapította, hogy Ausztriában ma se szűnt meg egészen az a téves és helytelen áramlat, mely a Magyarországot megillető közjog elhomályosításával és öszbírodalmi törekvésekkel akar osztrák hazafiai érdemeket szerezni. Rámutatott Tisza arra, hogy bizonyos előkelő nevű osztrák tudósok ma is oly elméleteket hirdetnek és tanítanak, amelyek homlokegyenest ellenkeznek a magyar nemzeti jogokkal, de még az osztrák alkotmányos törvényekkel is. Idézetet olvasott föl egy osztrák újságból, amely Gesamtstaatról, ösz államról ír abban a cikkében is, melyben tárgyaltannak igyekszik feltüntetni Tiszának a centralisták ellen való állásfoglalását.

Ehhez a megállapításhoz azonban két fontos kijelentést fűzött azonnal Tisza. Egyik az, hogy az osztrák kormány és az osztrák hivatalos körök ettől az áramlattól teljesen távol állanak. A másik, a még fontosabb pedig az, hogy ebben az áramlatban egyáltalában nincsen veszély ránk nézve. Felsőbbséges erővel és súlyjal jelentette ki a miniszterelnök, hogy a magyar nemzetnek és államnak évezredes közjogi állása legkevésbé sem függ attól, hogy van-e vagy nincs odaát centralista áramlat. A mi jogainkat, szabadságunkat és önállóságunkat senki más tönkre nem teheti, — mondotta Tisza — mint csupán maga a magyar nemzet.

Ezek után most már az a kérdés merült fel, hogy mi szükség volt ily körülmények közt amaz áramlat ellen oly erélyesen felszólalni. Erre is nagyon okosan és éppoly nemesen felelt meg

Tisza. Azért volt szükség erre a lépésre, ugymond, mert az az áramlat nem veszélyez ugyan, de káros. Káros elsősorban Ausztriára nézve, mert csökkenti benne az öszzetartó erőket és zavarja az osztrák érületnek a magyarral való, éppen mostanság oly szépen megindult öszmelegedését. Az ilyen zavar Ausztriát jobban gyengíti, mint minket, de Ausztria kára nekünk is kár, mert fontos érdekünk, hogy öszvetségünk minél erősebb legyen.

Tiszának ujévi mostani fejtegetéseiben az a nagyszabású államférfiúi törekvés nyilatkozik meg, hogy Ausztriához való közjogi viszonyunkból kiküszöböljünk minden félreértést, a köztudatba minél tökéletesebben vigyük bele a dualizmus és a paritás nagy eszméit, domborítsuk ki teljesen a magyar állami önállóságot, értsük meg mindenkivel, hogy ez az önállóság és jogaink tiszteletben tartása elsőrendű érdeke Ausztriának s a kettős monarchiának is, végül pedig Ausztria népe és a magyar nemzet közt minél bensőbbé váljék az egymásra utaltság tudata, az egyetértés, a barátság.

Lehetetlen, hogy ez a nagy-szerű törekvés kellő eredmény nélkül maradjon.

Sársomegye bucsuja Szinyei Merse Istvántól.

A sárosiak fájdalma főispánjuk távozása felett.

— jan. 12.

Amilyen élénk meglegedést és örömet keltett vármegyénkben az a hír, hogy főispánunk, miután a sárosi főispánságtól való felmentését kérte s azt Ófelsége legmelegebb hangu elismerése mellett meg is kapta, ezután az ő kiváló tettejét és nagy tehetségét egészen vármegyénk közjára fordíthatja: másfelől oly olyan nagy sajnálkozás fogadta egész Sársomegyében az ott páratlanul népszerű Szinyei Merse István távozását. Sársomegye mélyen érzi a nagy veszteséget, mely őt ez által érte és ennek a sajnálkozásának, egyúttal Szinyei Merse István iránti szeretetének és ragaszkodásának a legmelegebb formában adott kifejezést.

A főispán elbucuzkodása Sársomegyétől e hónap első napjaiban történt meg. Mint Eperjesről írják, e hó 6-án vett bucsút a főispán a megye központi tisztikarától, a mely Tahy József alispán, udv. tanácsossal az élén otthonában kereste fel a gyengélkedő főispánt. Tahy József

a megye tisztikara nevében igazán gyönyörű beszédben mondott Isten veled-et a távozóknak. A főispánt mélyen meghatották a szeretetnek és a ragaszkodásnak e megnyilvánulásai.

Hasonlóképpen a legbensőségtejjesebben ment végbe a főispán bucsuja Eperjes és Sársomegye minden intézményétől és testületétől.

Páratlanul meleg szavakban adott kifejezést az egész sajtó a közönség szeretetének Szinyei Merse István iránt. Így például az Eperjesi Lapok, Sársomegye legtekintélyesebb sajtóorgánuma a következő szép cikkel bucsuzott el főispántól:

Ha valaha kifejezett egy név fogalmát, nem — fogalomcsoportot és pedig az emberi, a férfiúi kvalitásoknak legelőnyösebb fogalomcsoportját, úgy Szinyei Merse István neve az, amelyet nemesak szűkebb hazájában, hanem országsszerite megértének.

A jóság, a méltányosság, az igazságosság, a szeretetreméltóság, a tudás, az előzékenység, a kedvesség, a nagylelkűség, az intellektus, az akaratérő öszzevont fogalma ma szerte az országban és nemesak magyar nyelven: Szinyei Merse István neve.

S ettől a férfiutól kell megválnia Sársomegyének, amelynek épp a legnehezebb időkben állott az élén. Meg kell válnia akkor, midőn már el sem tudtunk képzelni mást a főispáni székben, melyet annyi szeretettel, melegséggel még sohasem vettek talán körül, mint az ő idejében.

S nem tudunk beletörődni abba a tudatba, hogy Szinyei Merse István nem a mi főispánunk többé, holott ugyanakkor két más: Árva és Zemplénné vármegyéje vallja magának. Mintha a sors megirigyelte volna fölünk, mintha megelégette volna büszkélkedésünket, örömléte, önlelégtelenségünket, hogy a miénk, hogy rólunk gondoskodik, hogy bennünket irányít, vezet néhez napjainkban.

A beletörődnitűd az okosság dolga. De hát vehet-e erőt az okosság az érzéseken? Az érzések, a szív hurjai pedig hozzá kapcsolnak, körülfontják őt, hogy mindig velünk, hogy mindig mellettünk maradjon, mert szeretjük, mert nagyon szeretjük őt.

Nem a bucsuzás szava ez, — mert Szinyei Merse István mehet bárhova, mindig a miénk maradt, vissza-vissza hozza őt szeretetünk melege, hanem a sors igazságtalan intézkedésével való szembehelyezkedés kitérőse.

A szív szava, mely nem ismer megalkuvást, nem ismer engedékenységet, ha elszakítják attól, a kihez minden érzése köti.

Szinyei Merse Istvánt a legnehezebb idők járása lelte Sáros főispáni székében, melyet ő sohasem tekintett a megközelítés formáságaihoz kötöttnek, hanem pusztán az altruisztikus cselekvés helyének.

S százszorozottan annak tekintette a nehéz időkben, amelyek háttartalán energiáját, tetterejét ugyszólván emberfeletti módon igénybe vették.

Hatalmas egyénisége oly munkát vállalt s végzett, amelyet csak rendkívüli tetterővel magáldott nagy egyéniségek vállalhatnak s végezhetnek — s amellet nem maradt igazságos, méltányos kérdés meghallgatlanul.

Sársomegye közönsége nagy veszteségének teljes tudatában könnyes szemekkel kíséri főispánját új cselekvése helyére. S ha van valami vigasza e nehéz órákban, úgy azt csak abban keresheti, hogy bálványozott fiának hatalmas egyéniségére más megyének van most szüksége, hogy az állami érdek más cselekvési terekre hívja, hogy idegenben is szolgálta bizonyosságát a sárosi föld ihlettségének, a melynek ő egyik legnagyobb fia.

Zemplénné vármegyéje új főispánjának bizonyára nehezére esik ennyi szeretetet odahagyni, de hisszük, hogy kárpótlást fog találni abban a tudatban, hogy ennek a vármegyének a közönségegyezzen érzelmeivel fogadta és fogadja és ugyanilyen tisztelettel és bizalommal van máris az ő egyénisége iránt.

A közigazgatási bizottságból

Az alispán jelentése a decemberi közállapotokról.

— jan. 12.

Hétfőn, e hó 10-én tartotta meg vármegyénk közigazgatási bizottsága e havi rendes ülését, melyen a bizottság választott tagjai is nagy számban vettek részt. Az eredeti diszpozíciók szerint ezen az ülésen már új főispánunk elnökölt volna, ámde a főispán tervezett ideutazása gyengélkedése miatt egyelőre még rövid halasztást szenvedett s így a bizottság ülésén Dókus Gyula alispán elnökölt.

Az ülés egyik legfontosabb tárgya volt a közigazgatási bizottság albizottságainak ujjaalakítása, illetve kiegészítése. Így kiegészítették a fegyelmi választmányt, gyámügyi felelősséget, stb., szóval azokat a fontos szerveket, melyek a vármegyé közigazgatási életében mind jelentős szerepet játszanak. Az albizottságokba ujra megválasztották az eddigi tagokat.

Élőnekké vita ezúttal nem volt. Az egyes közigazgatási ágak vezetőinek szokásos havi jelentéseit a bizottság tudomásul vette. Itt közöljük továbbá az alispán jelentését, melylyel a lefolyt hónap közigazgatásának és közállapotainak kimerítő és hű képét adta:

Első sorban is kedves kötelességemnek tartom bejelenteni, hogy Ófelsége gróf Andrássy Sándor ur ökegyelmességét, bizottságunk illusztris tagját az ellenséggel szemben tanúsított kitűnő szolgálataiért a „Signum Laudis“-sal legkegyelmesebben kiüntetni méltóztatott.

Tisztelettel jelentem, hogy d

POLENAI GYÓGYVIZ.

Természetes égvényes savanyuviz-forrás. Különleges szer gyomorhaj és kösvény ellen. Kitűnő ízű, igen áldító ásványviz. Tejjel vegyítve a legjobb nyálkaoldó szer. Borral vegyítve a legjobb fröccs. Mindenütt kapható. Megrendelhető az uradalmi savanyvizek kezelőszéknél Szolyván

Bessenyei Zénó tb. főjegyzőt a felvidéki építkezési akció közigazgatási teendői alól felmentettem. Nevezett tb. főjegyző a belügyminiszter leirata értelmében további rendelkezésig a kassai m. kir. kormánybiztoshoz szolgálattételre újból beosztott.

Jeney István sárospataki h. főszolgabíró betegségéből felépülvén, hivatalát újból elfoglalta. Kövér Zoltán tb. főszolgabíró ennek folytán Sárospatakról visszarendeltetett Varannóra.

Székely Elek, Sátoraljaujhely város h. polgármestere állásáról lemondott. A város képviselőtestületének elnöksége alatt dec. hó 5-én megtartott ülésén helyettes polgármesterré dr. Orbán Kálmán főjegyző választott meg.

Sinkovics László szerencsi adóügyi jegyző Sajóhidvégre, Magyar Miklós okl. jegyző Szerencsre helyettesített. Mádon Kalmár János községi bírónak választott. Zemplénvárdi s. jegéjegyzővé Jakab Dezső helyettesített. Kovács Géza tokaji adóügyi h. jegyző állásáról lemondott. Zebegnyén Tirpák Mihály, Nagyszarban Hutka Antal bírónak megválasztott. Cselejben dr. Gyárfás Ferenc körorvossá választott. Mezőlaborezi körjegyzővé Hvozdivics Péter, homonnaolykai körjegyzővé Grosz Manó választott meg.

Tűzek a vármegyében.

Tűzesetek előfordultak a szerencsi járásban: Legyesbényén és Tallyán, kárösszegek biztosításból megtérülnek, a sárospataki járásban: Tiszakarácson gróf Mailáth József uradalomban, a kár 406 korona, a nagymihályi j.-ban: Lasztomér községben. kárösszeg nem közöltetett, a varannói j.-ban: Ércfalván 1200 kor. kárral, a tokaji j.-ban: Tolesván 1200 kor. kárral, 500 koronáig biztosítva volt, Olaszliszán 1560 kor. kárral, 600 koronáig biztosítva volt.

Katonaság.

Az 1873-77. és az 1891., 1895. és 1896. években született népfelkelők bemutatató pótszemléje a járási székhelyeken dec. hó 9. és 31-ike között megtartott.

Előállított 4609 népfelkelő köteles és 1482 osztályoztatott alkalmasnak. Kórházba 29, felülvizsgálatra 1 küldetett. Legtöbb alkalmas 43% volt a sztrópkói járásban, 42% a homonnai járásban, 40% a nagymihályi járásban és Sátoraljaujhely városban. Legkevesebb: 24% a tokaji járásban. Az egész vármegyében az átlag 32.1%. Osztrák állampolgár 189 állított elő és 68 leit alkalmas, vagyis 36%.

Közlekedésügy.

Az utak és műtárgyak állapota általában véve jó. A felső járásokban a hadműveletek folytán megrongált utaknak teljes jó karba helyezése, állandó javítási munkálatokkal folyamatban van.

Közegészségügy.

A közegészségügy állapota az elmúlt hónapban általában véve kielégítő volt, kivéve a szinnai és sztrópkói járásokat, hol egyes községekben a hólyagoshimlő megbetegedések járványszerűleg léptek fel. E járványos betegségek elfojtására minden szükséges óvintézkedések megtételtek. A járványos községekben a kényszeroltások foganatosítva lettek.

Mezőgazdaság.

Az őszi mezőgazdasági munkálatok befejeztettek. A vetések állása kedvező. A Bodrog és Tiszamenti községek határaitban levő vetésterületek a rendkívüli esőzés folytán medréből kiáradt folyók vizei miatt nagy árokot szenvednek.

A vármegye orosz foglyai.

E helyütt jelentem, hogy részben a vármegye tüzfőnökének felfűrészelése,

részben az alacsony bérösszeg miatt a szolgálatból eltávozott háziszolgák pótlására, a város köztisztaságának rendbabevezetése céljából ide hozott hadifoglyokból hat orosz foglyot vettem

át, kik közül négyen a most már vilányos-géppel fűrészelt tüzfát aprózák és ketten a vármegye könyvombában dolgoznak. Munkájuk teljesen kielégítő.

A VILÁGHÁBORÚ.

(A sajtóiroda hiteles távirati jelentései).

Visszavertük az orosz támadásokat.

A Lovcsent elfoglaltuk.

Berane birtokunkba jutott.

Budapest, jan. 11.

Az osztrák-magyar vezérkar jelenti:

Orosz hadszíntér:

Tegnap a szokásos tüzéségi haroktól eltekintve, a besszarábiai harcvonalon és Kelet-Galiciában is rend uralkodott. Ma reggel óta az ellenség leghevesebb tüzéségi tűz után sikertelen támadásokat intéz a Toporoutz és Raranbe közti terület ellen.

Olasz hadszíntér:

A helyzet változatlan. Dél-tirolban az Etsch-völgye fölött tizenegy olasz repülő jelent meg. Több helyen eredmény nélkül bombákat dobtak le.

Délkeleti hadszíntér:

A Lovcsent elfoglaltuk. Hősies gyalogságunk a nehéz tüzéséggel és a haditengerészettel remek együttműködésben három napi kemény harcban legyőzte az ellenség elkeseredett ellenállását és a télies Karszthegység mérhetetlen nehézségeit s elfoglalta a tengerből sziklafalként 1700 méternyi magasságban kiemelkedő, a védelemre évek óta berendezett Lovcsent.

26 löveget, közte 2 tizenkét centiméteres ágyut, 2 tizenöt centiméteres modern mozsarat és 2 darab huszonnégy centiméteres mozsarat, azonkívül lövészt, puskákat, élelmiszert, ruhakészleteket zsákmányoltunk. A lövegek egy része sértetlen, ezeket az ellenség ellen használjuk.

Montenegró északkeleti részén az ellenséget, amely tegnap közvetlenül Berane előtt még egyszer ellenállt, elűztük. A község és az azt délnyugat felől uraló magaslatok birtokunkban vannak. Gyors közbelépéssel elejét vettük annak, hogy Beranéban az égő Lim-hid egészen elpusztuljon.

Ipeknél újra 13 szerb löveget ástunk ki, sok löszrel.

Höfer altábornagy,
a vezérkar főnökének helyettese.

A németek erősen tartják a Massigesnél elfoglalt árkokat.

Berlin, jan. 11.

A német nagy vezérkar jelenti:

Nyugati hadszíntér:

A Massigestől nyugatra elfoglalt árok ellen intézett ellenséges előretöréseket visszavertük. Az ott elfogott foglyok száma 480-ra emelkedett. Woumennél, Dixmuidentől délre, védő ágyuink és egy harci repülőnk leszállásra kényszerített egy 3 egész és 8 tized centiméteres ágyuval felszerelt francia repülőgépet. A repülőgép, a benne ülőkkel együtt sértetlenül került a kezünkre. Tournaynál légi harcban lelőttünk egy angol kétfedelűt.

Keleti és balkáni hadszíntér:

Semmi különös esemény.

A községi és körorvosok államsegélye.

400 koronát kapnak az orvosok. —
Megérkezett a miniszter rendelete.

— jan. 12.

Az állami tisztviselők részére megszavazott államsegély ügye már minden hatósághoz leérkezett. A tisztviselők részére folyósítandó összegeket már ki is számították és legkésőbb február havában már meg is kapja mindenki az öt megillető segélyeket.

A humanus törvény egy pontja a községi és körorvosokra is ki akarja terjeszteni a segélyt.

Maga a rideg törvény azonban nem határozza meg, hogy kik és mennyi segélyt kapnak. Ennek megállapítását a miniszterre bízta a törvény.

A belügyminiszter már meg is tette intézkedéseit és rövidesen meg is kapják az orvosok a segélyt. Már minden törvényhatóság megkapta a miniszter rendeletét.

A rendelet értelmében minden községi és körorvos megfelelő államsegélyben részesül. A segélyt az alispán állapítja meg. A megállapításnak a lehető legrövidebb idő alatt eleget kell tenni. Január 31-ig a megfelelő összeírásnak meg kell történni.

A segély ép úgy, mint a többi tisztviselőnek, 10 egyenlő havi részletben adandó ki az orvosoknak.

Az összeírásba azonban csak azokat az orvosokat kell felvenni, akik 1916. évi január 1-én tényleges szolgálatban állottak. Itt tekintet nélkül kell lenni arra, hogy az illető orvosok fel vannak-e függesztve vagy sem, vagy pedig hadba vannak vonulva. Azok, akik csak ideiglenesen egy-két hónapra vannak helyettesítve, természetesen nem reflektálhatnak segélyre.

A segély összegét 400 koronában állapíthatja meg az alispán. E 400 korona havi negyven koronás részletekben lesz kifizetendő.

Az alispánnak jogában áll kihagyásokat eszközölni. Ezeket azonban indokolni kell és a kihagyásról értesíteni kell az érdekelt orvost is. A kihagyott orvosnak viszont jogában áll felszólalni. A felszólalás az értesítés tudomásul vétele után 15 napon belül adandó be.

Dókus Gyula alispán szintén megkapta a miniszter rendeletét és nyomában intézkedett az orvosok összeírása iránt. Az összeírás után a miniszter azonnal ki fogja utalni a segélyt a felszólalásokra való tekintet nélkül. A felszólalásokat külön fogja elbírálni a miniszter.

Katonáink ércfala.

— jan. 12.

Áll az ércfal, amit a katonáink állítanak a barárok és a megbódított területek elé. Egyszer a francia—angol sereg, máskor az olasz, azután az orosz tesz próbát, hogy áttörje hűségese fiuk, megértett és átértett eszmék harcában edzett lelkü katonáink ércfalát. Irtozat olvasni, milyen szörnyű rendeket vág ilyen próbálkozásoknál a pusztulás az ellenségek táborában. Akadályaink, árkaik, erődítéseink előtt százával fekszenek a halottak. — Gíngászi munkája ez katonáinknak, csodálatos készsége vasból való akaratuknak, legendába kívánczó hősiességüknek. Most már tiszta az eredmény és bizonyos a jövő sorsa is. A hol védelemre emeljük kardunkat, véres tömegbe omlik a támadó. Ahol támadásra nyulik karunk, a győzelem elvitáztatlanul a miénk. Nem az irás mondja ezt, melynek betűi a sorsunkért való aggódás, igaz ügyünkért való lelkesedés forrását lehellik. A térkép, a helyzet, ellenségeink kudarc

cainak borzasztó sorozata beszédesebb minden szónál és írásnál.

Ma már nem esodálkozunk, hogy annyi nehéz kudarc, véres veszteség után miért folytatják még a reménytelen küzdelmet, miért vetik a nyitott száju pokol torkába még az új áldozatok ezreit? Volt idő, amikor azt hittük, győzelmeink után a béke következik. Ma már úgy kell látnunk, hogy a fegyverek csak eldöntötték, de nem fejezik be a háborút. Odaát a kétségbeesés utolsó erőfeszítéseivel még néhány százra neki rohannak az éreből való falnak, véres fejfel visszazuhannak, de akik ismerik az erők eloszlását, azoknak tudniok kell, nincs már remény a háború sorsának megfordításához.

A népek öntudatra ébredésétől lehet és kell most már a békét várni. El kell jönni az időnek, amikor szóhoz jutnak a hasztalan pusztuló népek és megálljt parancsolnak a népkarant nagy erejével a diplomaták és hadvezérek örületének. A francia tábornokok kiátkozzák, akik békéről beszélnek, az angol kormány katonáinak sorozza be a szabadságára büszke britt polgárt. A francia tartálék azonban fog és a gyöngöseség súlyosabb az átoknál. Az angol kényszerorozás szüksége népiéletet a háború ellen. Utban már az idő, amikor csak a diplomaták kezében lesz kard és azok vannak olyan furfangosak, hogy acélal, fegyverrel maguk nem verekednek.

Tizes honvédek a harcterén.

Sassy Csaba levele a frontról.

Északkeleti harctér, 1915. dec. 26.

Végtelen hómező terül el az ablakom előtt. A hósvatag tetejét déli szél olvasztja. Az ut, mely tegnap még csikorgott a lépések alatt, most vizes, szipedős. Az eső is minduntalan permetezik. Olyan idő van, hogy akinek nem okvetlen szükséges, az nem kívánczik ki a szobából.

Most olyan jó idelett. Karácsony másodnapja van. Ilyenkor odahaza is együtt van, együtt tömörül, gyülekeznek az ember. Keresi a társaságot. Ugy van itt is. Az asztalon még ott áll a karácsonyfa. Öreg fiúk, vén gyerekek, igazánidiban való háborút játszó, badat viselő embereket embekek karácsonyfája. Sose hittük volna — én se, más se — hogy valamikor magunknak állítunk karácsonyfát, magunknak díszítjük a fenyőgalyat, aggatjuk rá a piros papirosból készült láncot és erősítjük rá a színes gyertyákat. A magunk gyönyörűségére, magunk szomorúságára, álomba ringatására, a lelkünk meglepetésére, megrészegítésére.

Mert amilyen mértékben átfogja, tranco-ba ejti, megrészegíti, elszibbasztja a lelkünket a színes gyertyák lángjának lobogása, csillogása, olyan mértékben rátamad a szívünkre a szomorúság is. Nem teljes a hangulat. Hiányzik a család, a gyermekek. Hiányzik az ő örömük, az ő boldogságuk látása. Csak még erősebben markol a szívünkbe a vágy az otthonvalók után.

Mégis jólesik látni, jólesik tudni, érezni, hogy nem feledkeztek meg rólunk az otthoniak. A szeretet ünnepe gondoskodtak rólunk, hogy idekint a fronton is kigyulhasson karácsony estjén a fenyőfa száz lángja. És a lobogó gyertyák fénye megelégedett arcokra hulljon... Ezer vesztélyről, élet-halálharcokról, nélkülözésekről megelégedett, a szeretet melegében, gondolatában, nagyszerű miszticizmusában felolvadt, felengedett szívű emberekre világítson...

Mert az idén a 10 es honvédeknek is jó karácsonyuk volt. Nem olyan, mint tavaly. Tavaly karácsonykor az olpini-zárda falai körül sietett az

ezred délnyugatnak. — Nyomába a muszka tulerő. Olpini, Olsznyi... de nem szívesen gondol reátok a vitéz tizes honvédezed. Mikor elkészült a párolgó malac pörkölt és éppen ki akarták osztani, amikor jött a parancs, hogy azonnal menet van. Bizony ki kellett önteni az isteni eledelt. Most ellenben védőállásban vagyunk, aránylag nyugodt helyen és olyan tudatban, hogy mi vagyunk főlényben az ellenség felett.

A karácsonyt megelőző nap történt az ajándékok elosztása. Minden század kapott egy hordó bort is. Es kapott ajándékot, enni-innivalót annyit, hogy egyetlen egy ember sem volt az ezredben, aki meg ne lett volna elégedve a neki jutott ajándékkal.

Karácsony estjén délután 4 óra kor már minden századnál, minden zászlóaljparancsnokságon, az ezred-törzsnél, betegnyugvóban, az ezred vonatjánál kigyultak a karácsonyfák és itt is, ott is felhallatszott, felesendült a Himnusz:

... Megbűnhődte már a nép a multat s jövendőt...

A faluban, ahol az ezredtörzs és az ezred vezérvonata állomásozik, minden héten más-más század van bent pihenőben. A most pihenő század embereiből összeállott egy kis társaság és elindultak este betlehemes-játékot játszani. Este nyolc óra után esőrgős botokkal, bárányprémes bundákkal jöttek a betlehemesek, hozták a kivilágított templomot... És elnékeltek a sok százéves betlehemes éneket... A bárányprémes bundák alól kikandikált a tábortól zöld egyenruha és ez olyan megható volt... Eszünkbe juttatta rögtön, hogy még sem odahaza vagyunk, hanem idekint a fronton, ahol még a betlehemesek is katonák.

Alig mentek el a mi katonáink, jött a falubeli lengyel benszült lakosság betlehemes csoportja és ők is rázendítettek a maguk énekére.

Hangulatos, szép este. Nekem még hangulatosabb, mint másnak. Karácsony előestéjén — délután — esenő színon mentem a harmadik faluba, ahol most — mint h. dandárparancsnok — tartózkodik a 10-es honvédek parancsnoka: Kobek Béla ezredes. Őt a szolgálat odaköti ahhoz a helységhez és nem vehetett részt az ezred karácsonyi ünnepén... Mikor haza felé jöttünk, már sötétedett. Egy helyen — a Strypa partján közvetlen — egy tartalék rajvonat előtt kellett elhajtani. A földbe ástott kunyhók előtt akkor osztották ki a legénységnek a szeretetadományokat. Kis sárkunyhók előtt, a szabadban szálzöngű karácsonyfák égtek... És szálltak a Himnusz akkordjai a levegő-égben.

Mindenfelé köd, végelethetetlen fehérség... Csak a karácsonyfák fénye világított itt is, ott is... Csak a magyar Himnusz hangjai csendültek fel innen is, onnan is... A szán csengőinek hangja kellemesen olvadt bele a szürkület muzsikájába...

Behunytam a szemem, hogy a szabadjára eresztett, álmat látó lélek a gondolat szárnyalásán hazavágtasson... Egy karácsonyfa alá, ahol a szerető hitves és a három kis anygyal most összeölelkezve állanak a karácsonyfa ágai alatt... Az ő gondolatuk ide száll... Az enyém ő hozzájuk... Az ő lelküket éppen úgy bevilágítja a karácsonyfa lángja, mint az enyémet... És ha már behunyt szemmel ők is sokáig nézték a nyitott szemmel beláthatatlan távolságokat, — ami bennünket egymástól elválaszt, — ők is a karácsonyfa szálzöngyében néznek, én is... És mind a gyertya fényének, lobogó, ragyogó fényének tudjuk be, hogy könnyezik a szemünk... Hogy leperog arcunkon egy-egy könnyesepp... És talán ők is — mint én — szinte magukbiztásaként, de bizakodó hittel és meggyőződéssel éneklük az új karácsonyi éneket:

„... Balsors, akit régen tép,
Hozz reá vig esztendőt...
Megbűnhődte már a nép
A multat, jövendőt...”

HIREK.

Második háborús farsang. Tavaly nem nagyon volt okunk, hogy esőrgőspikát tegyünk a fejünkre s járjuk a vidámak táncát. Az orosz a Kárpátokban, szenvedés, könny, aggodalom az egész országban, rettenetes nyomás a lelkeken és feszült ijedelem minden szemben. Megfagyott a mosoly és a jókedv mindenkinek ajkán és szívében, a táncot elfelejtettük, a zajos mulatságokból gyásztorok lettek, a telt poharakat sirva ürítették ki a gyászolók, a muzsika félve szólalt meg a kávéházak sötét mélyében, a kiellen, vad északában, Karnevál hősapkát kötött s a legkeserűbb tréfa az volt, hogy a muszka nálunk akar farsangolni, azért szeretne mindenáron bejönni.

Most farsang elején már sok győzelem és öröm van lelkünkben s mi vagyunk látogatóban az ellenségeinknél, ellenséges földön, biztosan, kiverhetetlenül. Akik mulatni tudnának, a katonák, azok a muszkák, ernagorcot, olaszt táncoltatják, akik itthon vannak, bánatosan mosolyognak a gondolatra, hogy egyszer, majd, valamikor mind együtt leszünk s akkor ütemes zenére vidám táncot járunk.

Más arca van a mai farsangnak, amely kínálkozva mutatja 61 napját és mind üres marad, csak kis, apró, intim mulatságok halk, finom esendülése jelzi, hogy szabad már egy kissé nevetni is, ha a veszedelem nem is mult el, de biztosan eltakarodik.

Mi, öregek, öregebbek, már kifosztott lélekkel megyünk keresztül a multság napjain, de a fiatalság, amely kacagva megy a halál elé is, hadd küldje bugyborékoló jókedvét a messze harcterekre s itthon is felveri a nagy háborús esendőt, amely körülvesz s zajt, amely kint harsong az utcán.

Nagyon nem mulatunk, de merünk már mosolyogni s megengedhetünk kisebb tréfákat is. Még tart a határokra a véres munka, de itthon már megkezdődött a tánc. Legalább is megtáncoltatják — a hadseregszállítottak...

De ennél a táncnál nem az a jelszó, hogy: három a tánc! Három? Oh, több, sokkal több! Csak győzők eljárni, akiket erre a keringőre barátságosan felhívunk!

— Ujvéi gratuláció megváltások. Ujabbán a következő összegeket vették: Dr. Török Vilmos Varannó 10 kor., Szoboszlaj Lajos Keszytén 5 kor., tállyai gyűjtés: Bernáth Béla, Terényi Henrik 10-10 kor., Szunyogh Dezső, névtelen adakozók 5-5 kor., Kula Pál 3 kor., Dorozsnyák Gyula, Homok György, Benedek Henrik, Blau Vilmos, dr. Horváth Béla, Kovácsy Ferenc, Jakobovics Lipót 2-2 kor., Perl Manoné, Gottfried Samu, Jakobovics József, Jakobovics Lipótné, Nyessy Géza, Szabó Mihály, Bernáth Lajosné, Tarnóczy Istvánné 1-1 kor., összesen 55 korona, Kemehegy Béla Rad 4 korona. Eddigi gyűjtésünk összege 983 korona.

— Esküvő. Tóvisi es füzesséri dr. Füzesséry Zoltán helybeli ügyvéd, tartalékos hadnagy, folyó hó 10-én tartotta esküvőjét Budán a hercegprímás házi kápolnájában vagszerdahelyi Prepeliczay Lillyvel, özv. Prepeliczay Dezsőné leányával Temesvárról. Az esketési szertartást Csernoch János hercegprímás végezte.

— Kitüntetett ujhelyi ifju. Még régebben történt, hogy a kelet galíciai harctéren egy nagyobb orosz támadást a 11-ik honvéd gyalogezred I-ső zászlóalja véresen visszavert és teljesen megakadályozta az ellenség felfejlődését, miközben 2 gépfegyver ezerszámra lőtte le az oroszokat. Ezért a gépfegyver osztály parancsnok, Szabó Zoltán zászlós az I. oszt. nagy ezüst vitézségi éremmel lett kitüntetve.

— Közgyűlések. A helybeli izr. népkönyha egyesület csütörtökön, 13 án d. u. 3 órakor és a szegény iskolázó gyermekek segítő egyesület ugyancsak csütörtökön d. u. 3 és fél órakor a Népkönyha termében rendkívüli közgyűlést tart, melyre az egyletek tagjait tisztelettel meghívom. Tárgy: Tisztelet nyilvánítás dr. Mezei Mór iránt, 80. születésnapja alkalmából. Kun Frigyes egyll. elnök.

— Zempléni fiuk ujévi üdvözléte az olasz frontról. A következő tábort levelézólapot kaptuk:

Boldog ujévet kívánunk a Zemplén tek. szerkesztőségének. A karácsonyi ünnepeken jól mulattunk itt az olasz fronton. Innen küldjük ezt az üdvözléte, a K. u. k. 37-es Jóska bakák. A Zemplénmegyei fiuk nevében: Weinberger Imre Sátoraljaújhely, Korba Mihály Tolcsa, Javellák István Sátoraljaújhely, Oroszki Dezső Sátoraljaújhely, Sonnensein Samu Kassa, Récsa András Tokaj, Boncsér Dániel Tiszalucz, Kardos János Tiszalucz.

— Karácsonyi szeretetadományok Ujhelyből a harcterre. Özv. Juhász Jenőné urnő kért fel a következők közlésére: A harctéren küzdő katonáinknak szeretetadományokra kibocsátott gyűjtőiveken befolyt adakozásokból 300 csomagot küldtünk a harctérre, melyeket a pár napi szabadságából a Strypa partjára vissza térő Kárpás László hadnagy ur volt szíves magával vinni. A csomagokban a következő tárgyak voltak: harisnya, kapca, sál, érmelegítő, zsebkendő, szappan, gyertya, gyufa, pipa, dohány, cigarettá, evőeszköz, céna, tü, csokoládé, száraz sütemény, ceruza, levelezőlap, kis tűkőr, sokban szivarárea, kis fésű s jelöl, hogy eltaláltuk, mivel szereshetünk hős katonáinknak örömet, sok halás és köszönő levelet és levelezőlapot kaptunk. — Adakoztak a következők: Meczner Béláné, Bernáth Aladárné, Zettin Ignáczné, Walló Istvánné, Czobol Gyuláné, Meczner Tiborné, Székely Elekne, Székely Mária, Molnár Leona, Emődy Béláné, Schrid Lászlóné, özv. Kantha Józsefné, Szilassy Györgyné, Szentgyörgyi Zoltánné, Ujfalussy Mihályné és leánya, Hoyos Károlyné, Eperjessy Ferencné, özv. Isépy Vilmosné, Nagy Tamásné, Molnár Gyuláné, Varga Teréz, Bajusz Ernőné, Gnädig Lipótné, Éhler Gyuláné, Zinner Adolfné, Müller M., Korstein Jenő, Kálósiné, Fried Vilmosné, Kálósiné Sarolta, Hrabóczy Kálmánné, Szabó Pálné, Löw Mihály, Grünberger, Burger Ede, ifj. Deutseh Mór, Berkovicsné, Glück Samuné, Frenkel Antal, Grosz Soma, Orosz Miklós, Richter Olga, Deutsch Mórné, Rose Dezső, Perl Farkas, Dolozselekné, valamint a kereskedelmi iskola és az izr. elemi iskola növendékei is szépen hozzájárultak adományaikkal. A pénzbeli adományokat legközelebb közöljük.

— Jegyző urak figyelmébe. Liszt és kenyérfogyasztási igazolványokat az 1400/B. M. számú rendeletnek megfelelőleg nyomva, raktáron tartok. Illésházi nyomda.

Főszerkesztő és laptalajdonos: Ehlert Gyula
Felelős szerkesztő: Teleky Sándor.

HIRDETÉSEK.

Czukorkák

mercantill-superioreczukorkák darabáruk 3 filléres eladástól feljebb, piskóták, teasütemények, különféle sütemények stb. legolcsóbb gyári áron.

Vidéki képviselők

is felvétetnek. Klein és Bäumel Budapest, Rákóczi-ut 76. Bejárát Alsóerdősor-utca 2.

226/1915. szám.

Zemplén vármegye közigazgatási bizottságától.

TÁRGY: A Sajtó csatornázási m. kir. kirendeltség által végzendő átmetszési munkálatok céljaira Girincs és Kiscsécsek községei határában igénybe veendő területekre a kisajátítási eljárás engedélyezése.

Hirdetmény.

A m. kir. kereskedelemügyi miniszter ur 1915. évi 81355/II. szám alatt a fenti tárgyban kelt intézkedéssel a kisajátítási eljárás megtartását az 1881. évi XLI. t. cz. 33—40. §§-ai értelmében elrendelvé, a leküldött kisajátítási terv és összeírás 2—2 példányát 1916. évi január hó 24. napjától 1916. évi február hó 8. napjáig 15 napi közszemlére Girincs község házában kitétetni rendelem s e végett a kisajátítási terv és összeírás 2—2 példányát a szerencsi járás főszolgabírójának kiadom.

A kisajátítási eljárás határidejéül az 1916. évi február hó 9. (kilencz) napjának d. e. 1/211 óráját Girincs község házához és onnan a helyszínére kitűzöm.

A kisajátítási eljárás foganatosítása céljából Thuránszky László várm. főjegyző közg. biz. tag elnöke alatt dr. Szirmay István t. főügyész közg. biz. tag, Hönsch Dezső nyug. műsz. főtanácsos tvh. biz. tag és Lehoczky Ödön várm. irodatiszt bizottsági jegyzőből álló bizottságot kiküldöm.

A szerencsi járás főszolgabíróját felhívom, hogy ezen eljárás jelenjen meg és hogy a kisajátítási terv és összeírásnak közszemlére történt kitételét és ennek kihirdetését igazoló községi bizonylatot, nemkülönben az érdekelteknek kézbesített hirdetmények vételjeit az eljárás alkalmával az eljárás vezetésével megbízott bizottsági elnöknek mutassa be.

Az érdekelteket figyelmeztetem, hogy a kisajátítási terv és összeírás elleni esetleges észrevételeiket az eljárási határnapig írásban, vagy az eljárás során szóbelileg adhatják elő és hogy a bizottság a kisajátítási terv megállapítása felett akkor is érdemileg határoz, ha az érdekeltek közül senki sem jelenne meg.

Jelen hirdetményt a törvény 34. §-a értelmében a „Budapesti Közlöny”-ben egy ízben és a „Zemplén” című hírlapban három ízben közzététetni rendelem.

Miről Thuránszky László várm. főjegyző biz. elnököt, dr. Szirmay István t. főügyész, Hönsch Dezső nyug. műszaki főtanácsos biz. tagokat, a kisajátítási terv és összeírás. 2—2 példányának Kidásával a szerencsi járás főszolgabíróját, ennek útján Girincs és Kiscsécsek községei elöljáróságát és a kisajátítási összeírásokban felsorolt összes érdekelteket és végül a többi iratok kiadásával Lehoczky Ödön bizottsági jegyzőt értesitem.

Sátoraljaujhely, 1915. évi december hó 31-én.

Dókus Gyula

alispán,
mint a közg. biz. h. elnöke.

A Sátoraljaujhelyi Polgári Takarékpénztár és Hitelegylet alapszabályainak 13. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a t. ügyfelei által nála elhelyezett betétek kamatlását 1916. január hó 1-től kezdődőleg további intézkedésig ¹/₂, azaz egy fél százalékkal leszallította.

Sátoraljaujhely, 1916. évi január hó 11.

Az igazgatóság.

Még
kapható

„Zemplén Naptára”

kiadóhivatalunkban és az elárusítóknál.

Sátoraljaujhely. Nyomatott Éhert Gyula „Zemplén” könyvnyomtatásintézetében.

Eladó 450 öl bükkfa

hasáb és dorongfa vegyesen, közte 80 öl I. oszt. hasábfá, jó országutra lefuvarozva, 11 klm.-ternyire a vasuti állomástól jutányos árban.

Értekezhetni: **TÖRÖK JÁNOS** urnál **VARANNÓN.**

Kiadó hivatalnak vagy egyleti helyiségnek alkalmas négy utcái, s egy nagy udvari szobából s előszobából álló lakás Kazinczy-utcái 28. számú házamban folyó évi május elsejétől.

Dr. Kovaliczky Elek,
kir. közjegyző.

Vérszegénység, sápkór, idegesség és gyomorbetegségek ellen legkiválóbb gyógyszer a

Tokaji china vasbor

mely valódi tokaji borból készül. Felnőttek és gyermekeknek egyaránt, mint kiválóan tápláló, erősítő, az emésztést elősegítő szer a legjobban ajánlható.

— Egy üveg ára 3 korona. —

Fagyos testrészek és fagydaganatok

gyökeres gyógyítására legbiztosabb gyógyszer a

„Szt.-Antal” fagykenőcs

mely néhány bekenés után már gyökeresen gyógyítja a fagyásokozta daganatot és fájdalmakat.

Egy tégely ára 1 korona.

Kapható:

a „Szt.-Antal” gyógyszerertárban
Sátoraljaujhely, Széchényi-tér.